

Adrie Kuijstermans (links) en Martin Eijkelhof op de plek waar het pontje af gaat meren

Er gaat een pontje varen tussen Oudenbosch en Standdaarbuiten

WIM VAN DEN BROEK

STANDDAARBUITEN

Er broedt iets moois aan de 'Standdaarbuitense riviera' langs de kade van het dorp. Sinds Adrie Kuijstermans zich eigenaar van het suikerentrepot mag noemen is de voormalige opslagloods inspiratiebron voor allerlei plannen. Woningbouw in combinatie met recreatie en winkels in het pand is er één van. Horeca met terras aan het water ook. En inmiddels betreft 45-jarige Standdaarbuitenaar ook het water van de Mark bij zijn plannen.

„Op aanraden van anderen ben ik gaan luisteren bij het grootschalige recreatieproject Waterpoort. Op proef gaan we komende zomer een veerpontje tussen Oudenbosch en Standdaarbuiten inzetten”, zegt Kuijstermans, die gisteren Martin Eijkelhof op de koffie had. Hij is procesmanager Waterpoort namens de provincie. Zijn enthousiasme over het veer in relatie tot het industrieel erfgoed van het suikerdepot is groot.

„Waterpoort draait rondom drie hoofdthema's: water, landschap en erfgoed. Die komen hier perfect samen. Wij zoeken de verbinding vanaf het water en hoe kan dat beter dan met een veerdienst? Wellicht kan zelfs de schooljeugd naar het Markland College er gebruik van maken.”

Met enige fantasie wordt de waterweg naar Oudenbosch al de Waterpoort naar Rome genoemd, maar Kuijstermans hoopt evenveel recreanten vanuit de Koepelstad naar zijn suikerdepot te trekken.

„Met een aanlegsteiger van 100 meter, zodat restaurant met terras bezocht kan worden, maar ook in het depot waar we nog altijd inzetten op supermarkt en winkels.”

Waterpoort is ook het historische verhaal eromheen. Ook dat weet Kuijstermans moeiteloos in te vullen. „Niet alleen het stukje geschiedenis van de suikerindustrie ligt hier, het entrepot lag ook middenin de vuurlinie tijdens de bevrijding van Standdaarbuiten. En dan is er nog dat raadselachtige verhaal van de brug over de Mark, waar in de jaren zeventig een vrachtschip tegen aan voer. Nog steeds verlangen inwoners langs beide oevers terug naar de brug. Daar ga ik niet in voorzien, maar met het pontje komen beide dorpen toch weer een stukje dichterbij elkaar te liggen. En krijgt de naam 'Veerstraat' weer meer inhoud.”

Wanneer het veer in de vaart komt, weet hij nog niet. „Mensen die me kennen, weten dat ik geen uitdaging uit de weg ga. Dus die pont komt er.”